

ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΖΩΗ

*** Οι παράγοντες οι οποίοι διαμορφώνουν τις διαφορές απόδοσης στα θετικά μαθήματα μεταξύ των δύο φύλων**

Γιατί τα κορίτσια υστερούν στα μαθηματικά

Τα αρνητικά συναισθήματα των μαθητριών για τους αριθμούς οφείλονται στις προκαταλήψεις που τους εμφυσούν δάσκαλοι, γονείς και συμμαθητές

Της ΛΙΖΑΣ ΒΑΡΒΟΓΛΗ

Πρόσφατη έρευνα δείχνει ότι οι διαφορές επίδοσης στα μαθηματικά μεταξύ των δύο φύλων μπορεί να οφείλεται, ανάμεσα σε άλλους παράγοντες, και σε έλλειψη σιδήρου από τη διαίτα των κοριτσιών ή στην απώλεια σιδήρου με την έμμηνο ρύση. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα αγόρια υπερτερούν των κοριτσιών στα μαθηματικά, όπως αυτό μετριέται με διάφορα τεστ αξιολόγησης και βαθμούς επιδόσεων στο επίμαχο μάθημα. Ωστόσο, όπως πολύ σωστά επισημαίνουν οι ερευνητές, το πρόβλημα της δυσκολίας των κοριτσιών στα μαθηματικά είναι πολυπαραγοντικό και υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που καθορίζουν την επιτυχία ή την αποτυχία τους στο συγκεκριμένο μάθημα. Ας ρίξουμε λοιπόν μια ματιά σε αυτούς τους διαφορετικούς παράγοντες.

Υπάρχουν συγκεκριμένες διαφορές ανάμεσα στον ανδρικό και στον γυναικείο εγκέφαλο, οι οποίες καθορίζουν και τη συμπεριφορά των δύο φύλων σε πληθώρα θεμάτων, από τη σεξουαλική λειτουργία ως την αριθμητική ικανότητα. Ας δούμε όμως από κοντά τι ακριβώς συμβαίνει. Υπάρχουν φανερές διαφορές στη

συμπεριφορά και στις γενικές λειτουργίες του εγκεφάλου που έχουν καταγραφεί και αναλυθεί με ακρίβεια. Για παράδειγμα, κατά κανόνα τα κορίτσια μαθαίνουν να διαβάζουν σε μικρότερη ηλικία από τα συνομήλικά τους αγόρια και τα καταφέρνουν καλύτερα σε οτιδήποτε σχετίζεται με την αλφαβήτα. Επομένως από πολύ νωρίς τα κορίτσια επιδεικνύουν μια έφεση προς τα λεκτικά μαθήματα. Από την άλλη πλευρά όμως, τα αγόρια έχουν καλύτερες ικανότητες σε παιχνίδια κατασκευών, όπως αυτά με τα τουβλάκια, και σε παιχνίδια που απαιτούν από το παιδί να φανταστεί πώς θα ήταν η περιστροφή ενός αντικειμένου στον σωρό, ικανότητες που έχει βρεθεί ότι σχετίζονται με τις καλές επιδόσεις στα μαθηματικά. Οι καλύτερες ικανότητες των αγοριών σε αυτού του είδους τα κατασκευαστικά παιχνίδια και στα έργα νοητικής περιστροφής αποτελεί μια ανταμοιβή της συμπεριφοράς του παιχιδιού: δηλαδή, όσο πιο πολύ παίζει το αγοράκι με τα τουβλάκια του και κάνει κατασκευές δραστηριότητα που απαιτεί να φανταστεί το πώς θα δείχνει η τελική κατασκευή στον χώρο τόσο περισσότερο ευχαριστιέται με τα επιτεύγματά του, πράγμα το οποίο είναι μια ηθική ικανοποίηση και ανταμοιβή που ωθεί το παιδί στο να συνεχίσει το παιχνίδι προς αυτή την κατεύθυνση. Αντίθετα, τα κορίτσια, τα οποία κατά κανόνα δεν έχουν τόσο ανεπτυγμένες ικανότητες σε αυτόν τον τομέα, δεν βρίσκουν ευχαρίστηση στα παιχνίδια κατασκευών και από κάποιο σημείο και μετά τα αποφεύγουν, γιατί η ενασχόλησή τους με αυτά δεν τους προσφέρει ικανοποίηση. Έτσι αυτό που ξεκινάει ως γενετικά προκαθορισμένη προτίμηση καταλήγει να γίνει μαθημένη συμπεριφορά.

*** Η μεταστροφή στο γυμνάσιο**

Τα πιο πολλά κορίτσια ξεκινούν με αυτοπεποίθηση και υγιή αυτοεκτίμηση τις «σπουδές» τους στο δημοτικό σχολείο, διαβάζουν, ενδιαφέρονται και τα πηγαίνουν καλά σε μαθήματα όπως η αριθμητική και η φυσική. Έτσι νιώθουν περήφανες για τις επιδόσεις τους και τη γενική σχολική πρόοδό τους. Ωστόσο με την έναρξη των γυμνασιακών χρόνων παρατηρείται σημαντική μεταστροφή όσον αφορά την πρόοδο των κοριτσιών στα μαθηματικά και γενικότερα στα μαθήματα της θετικής κατεύθυνσης. Σε αυτή τη φάση της ζωής τους τα κορίτσια αρχίζουν και νιώθουν ανασφάλεια και αισθήματα κατωτερότητας και εγκαταλείπουν τα όνειρά τους να αφοσιωθούν στον επιστημονικό τομέα.

Ολοένα και περισσότεροι ειδικοί στον τομέα της εκπαίδευσης, με πρωτοπόρο την **Carol Gilligan** του Πανεπιστημίου Wellsley της Μασαχουσέτης, πιστεύουν ότι αυτά

τα αρνητικά συναισθήματα των κοριτσιών οφείλονται στις προκαταλήψεις που τους εκφυσούν δάσκαλοι, γονείς και συμμαθητές, και συχνά απομακρύνουν τα κορίτσια από τις θετικές επιστήμες.

* Μέσα στην τάξη

Η έρευνα της Αμερικανικής Εταιρείας των Γυναικών στα Πανεπιστήμια συγκέντρωσε εκατοντάδες ερευνών πάνω στο θέμα της προκατάληψης στην εκπαίδευση και δημοσίευσε τα πορίσματά της με σκοπό να αφυπνίσει το κοινό, τόσο γονείς όσο και δασκάλους, για συμπεριφορές που συχνά γίνονται ασυναίσθητα αλλά που έχουν βαθιά επίδραση στη μόρφωση των γυναικών. Έτσι σύμφωνα με την έκθεση:

* Οι δάσκαλοι/καθηγητές δίνουν λιγότερη προσοχή στα κορίτσια απ' ό,τι στα αγόρια όσον αφορά τα μαθήματα της θετικής κατεύθυνσης.

* Τα κορίτσια που παίρνουν καλούς βαθμούς στα μαθηματικά, στη φυσική και στη χημεία είναι λιγότερο πιθανό να ακολουθήσουν επιστημονική ή τεχνολογική καριέρα σε σχέση με αγόρια.

* Τα αγόρια συχνά επικαλούνται την έλλειψη προσπάθειας από μέρους τους όταν δεν τα πάνε καλά στα συγκεκριμένα μαθήματα, ενώ τα κορίτσια εξηγούν την αποτυχία τους στα ίδια θετικά μαθήματα λόγω έλλειψης ικανοτήτων.

* Τα βιβλία και τα σχολικά προγράμματα εξακολουθούν να παρουσιάζουν στερεοτυπικούς γυναικίους ρόλους, με αποτέλεσμα τα κορίτσια να μην έχουν θηλυκά μοντέλα συμπεριφοράς στον χώρο των θετικών επιστημών.

* Το γεγονός ότι τα κορίτσια θεωρούνται πιο εργατικά, ήσυχα, προσεκτικά και ευγενικά από τα αγόρια μπορεί να στραφεί εναντίον τους στην τάξη, όπου οι διδάσκοντες δίνουν περισσότερη προσοχή στους μαθητές που προκαλούν προβλήματα και αναταραχή στην τάξη, δηλαδή συνήθως στα αγόρια.

* Η «μαθημένη ανημπόρια»

Ερευνητικά δεδομένα δείχνουν ότι η συμπεριφορά των διδασκόντων προς τα κορίτσια συντείνει στη δημιουργία του αισθήματος της μαθημένης ανημπόριας,

δηλαδή στην έλλειψη της επιμονής στα θετικά μαθήματα, στην τάση των κοριτσιών να νιώθουν αδύναμα και να διστάζουν να απαντήσουν και να κινηθούν αυτόνομα.

Από την άλλη, τα αγόρια ενθαρρύνονται να βρίσκουν μόνα τους τη λύση, πράγμα που τους δημιουργεί την αίσθηση της αυτονομίας και του προσωπικού επιτεύγματος στα μαθήματά τους.

Η κυρία Αίζα Βάρβογλη είναι διδάκτωρ Ψυχολογίας και μέλος της ερευνητικής ομάδας του Children's Hospital της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ.

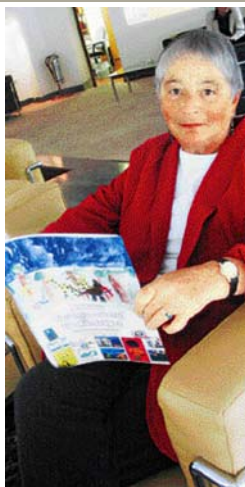
ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΟΥΙΖ ΝΤΕΡΜΑΝ-ΣΠΑΡΚΣ

"Στο σχολείο δεν έχουν θέση οι μεροληπτικές συμπεριφορές"

Της ΝΟΤΑΣ ΤΡΙΓΚΑ

Κλειδί για να μεγαλώσουν τα παιδιά χωρίς προκαταλήψεις για το φύλο, την εθνικότητα και το χρώμα των συνομηλίκων τους είναι η στάση που θα τηρήσουν οι νηπιαγωγοί και οι δάσκαλοι μέσα στην τάξη. Μάλιστα η καταπολέμηση των προκαταλήψεων στα σχολεία μιας χώρας δεν ωφελεί μόνο τα παιδιά που πέφτουν θύματά τους αλλά το σύνολο των μαθητών. Η αμερικανίδα συγγραφέας και παιδαγωγός Λουίζ Ντέρμαν-Σπαρκς, η οποία βρίσκεται στην Ελλάδα με την ευκαιρία της ελληνικής έκδοσης του βιβλίου της «Καταπολεμώντας τις προκαταλήψεις: Παιδαγωγικά εργαλεία» (Anti-bias Curriculum: Tools for empowering young Children), μίλησε στο «Βήμα» για τη μάχη κατά των στερεοτύπων στην εκπαίδευση μέσα από την τριαντάχρονη εμπειρία της. Αλλωστε και στην Ελλάδα οι τάξεις στα σχολεία γίνονται όλο και περισσότερο πολυπολιτισμικές. Είναι μάχιμη παιδαγωγός και διδάσκει στο παιδαγωγικό κολέγιο Pacific Oaks της Καλιφόρνιας. Ασχολείται ιδιαίτερα με την προσχολική ηλικία γιατί, όπως επισημαίνει, «τα παιδιά μέχρι πέντε ετών δεν εμφανίζουν ακόμη μεροληπτικές συμπεριφορές, αλλά διαμορφώνουν στάσεις και αντιλήψεις γύρω από τα θέματα του σεβασμού της ποικιλομορφίας».

Η αμερικανίδα συγγραφέας και παιδαγωγός Λουίζ Ντέρμαν-Σπαρκς με ένα αντίτυπο της ελληνικής έκδοσης του βιβλίου της «Καταπολεμώντας τις προκαταλήψεις: Παιδαγωγικά εργαλεία»

- Η παιδαγωγική προσέγγιση για την καταπολέμηση των προκαταλήψεων αφορά όλα τα σχολεία ή μόνο τα πολυπολιτισμικά;

«Η παιδαγωγική προσέγγιση αφορά όλα τα σχολεία και εφαρμόζεται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο αφορά τα παιδιά της κυρίαρχης κοινωνικά ομάδας. Είναι σημαντικό τα παιδιά αυτά να αναπτύξουν την εθνική τους συνείδηση και την κοινωνική τους τάξη με τρόπο που να αισθάνονται ευτυχισμένα και υπερήφανα γι' αυτό που είναι, αλλά ταυτόχρονα να μη θεωρούν ότι είναι καλύτερα από εκείνα που προέρχονται από άλλες κοινωνικές ομάδες. Το δεύτερο επίπεδο αφορά τα παιδιά που προέρχονται από μειονοτικές ομάδες και "πέφτουν" θύματα μεροληπτικών συμπεριφορών. Στα συγκεκριμένα παιδιά θα πρέπει να ενισχύσουμε την αυτοεκτίμησή τους για να μπορούν να αντισταθούν στις συμπεριφορές αυτές. Όσον αφορά τα παιδιά μεταναστών, είναι σημαντικό να τους επιτραπεί να συνεχίσουν να μαθαίνουν στο σχολείο τη μητρική τους γλώσσα παράλληλα με την εκμάθηση της κυρίαρχης γλώσσας. Αν οι μαθητές αποκοπούν από τις ρίζες τους, το ψυχολογικό κόστος θα είναι τεράστιο».

- Μπορούμε να έχουμε ένα αντίστοιχο παράδειγμα από τη χώρα σας;

«Στο αγγλοσαξονικό αμερικανικό σχολείο ο εκπαιδευτικός θεωρεί αυτονόητο ότι το παιδί σηκώνει το χέρι του για να συμμετάσχει στο μάθημα. Στην κουλτούρα των ιθαγενών Αμερικανών δεν θεωρείται ευγενικό το παιδί να σηκώσει το χέρι για να ζητήσει τον λόγο. Πρέπει να περιμένει τον ενήλικο να απευθυνθεί σε αυτό και να του ζητήσει να μιλήσει. Ο εκπαιδευτικός εδώ έχει δύο επιλογές: Ή απλώς να δεχθεί την κουλτούρα του παιδιού και να το καλεί εκείνος να μιλήσει ή να ξεκαθαρίσει στο παιδί ότι δέχεται την κουλτούρα που ισχύει στο σπίτι του αλλά στο σχολείο ισχύει ο κανόνας ότι όποιος θέλει να μιλήσει σηκώνει το χέρι του. Αν όμως ο εκπαιδευτικός αγνοεί την κουλτούρα της οικογένειας και ερμηνεύει λανθασμένα τη συμπεριφορά του μαθητή, τότε εύκολα και άδικα θα τον κατατάξει στους "κακούς ή αδιάφορους" μαθητές».

- Στη σχολική πραγματικότητα ποια βήματα πρέπει να ακολουθηθούν για την καταπολέμηση των προκαταλήψεων;

«Το πρώτο σημαντικό βήμα θα πρέπει να γίνει από τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς, οι οποίοι θα πρέπει να αποφασίσουν ότι στο συγκεκριμένο σχολείο δεν έχουν θέση οι μεροληπτικές συμπεριφορές. Το επόμενο είναι η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα πρέπει να ξέρουν πώς θα αντιδράσουν αν, για παράδειγμα, ακούσουν ένα παιδί να απευθύνεται υβριστικά σε ένα άλλο. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να παρέμβει και να δείξει ότι αυτή η συμπεριφορά πληγώνει το παιδί που την υφίσταται. Στη συνέχεια τα παιδιά μπορούν να επεξεργάζονται θέματα που άπτονται του σεβασμού του "άλλου". Έτσι μπορούν να αρχίσουν να φέρνουν πληροφορίες από την οικογένεια και στη συνέχεια να κάνουν έρευνα μέσα από άλλες πηγές για το συγκεκριμένο θέμα, για παράδειγμα για τις προκαταλήψεις απέναντι στους Τσιγγάνους. Τα παιδιά θα πρέπει να μιλήσουν με τους ίδιους τους Τσιγγάνους και στη συνέχεια να συγκρίνουν αυτά που έμαθαν με αυτά που στην αρχή νόμιζαν ότι ήξεραν. Έτσι αναπτύσσουν την κριτική τους σκέψη ήδη από την προσχολική ηλικία».

- Αντίστοιχες μέθοδοι εφαρμόζονται σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες;

«Στην προσχολική εκπαίδευση η παιδαγωγική προσέγγιση είναι πιο εύκολη γιατί κάθε νηπιαγωγείο φτιάχνει το δικό του πρόγραμμα. Στα δημοτικά σχολεία κάθε Πολιτεία καθορίζει το αναλυτικό πρόγραμμα, όπως και τα βιβλία και τις μεθόδους. Ακόμη όμως και μέσα σε αυτό το αυστηρό πλαίσιο μπορεί ο εκπαιδευτικός να κάνει τις παρεμβάσεις του και να εργαστεί κριτικά καταπολεμώντας τις προκαταλήψεις με το υλικό που διαθέτει. Πιστεύω ότι η μεγάλη αλλαγή που πρέπει να γίνει για την καταπολέμηση των προκαταλήψεων είναι αυτή που αφορά τον τρόπο εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών».

ΟΛΟΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ

Με ποδιά, σάρι, μαντίλα ή μπλου τζιν εκατομμύρια μαθητές ανά τον κόσμο ετοιμάζουν τη σχολική τους τσάντα.

**Της
Κατερίνας
Κολιού**

Την ώρα που η ευημερούσα Δύση αντιμετωπίζει τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ως αυτόνοτο κεκτημένο, ο συνολικός αριθμός των αναλφάβητων του πλανήτη εξακολουθεί να κυμαίνεται στα 960 εκατομμύρια (860 εκατ. ενήλικοι και 100 εκατ. παιδιά), ήτοι σχεδόν ένας στους έξι κατοίκους του παγκόσμιου χωριού δεν γνωρίζει γραφή και ανάγνωση – τα δύο τρίτα εξ αυτών είναι γυναίκες. Ευτυχώς οι νεαροί πρωταγωνιστές στα ακόλουθα στιγμιότυπα δεν εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία. Ακόμη και αν η τάξη τους μοιάζει με κοτέτσι χωρίς οροφή, θέρμανση και ηλεκτρικό, ακόμη και αν στη σχολική σάκα κουβαλούν αντιασφύξειογόνες μάσκες και ψηφιακά θερμόμετρα, ακόμη και αν μοιράζονται τη μεσαιωνική αίθουσα διδασκαλίας με άλλους 150 συνομηλικούς και χρειάζεται να αποκτήσουν αντοχές δρομέων για να φθάσουν στο κοντινότερο σχολείο, τουλάχιστον έχουν πρόσβαση στη στοιχειώδη εκπαίδευση. Και απ' ό,τι φαίνεται την εκτιμούν περισσότερο από εμάς που την έχουμε στο πιάτο.

02

Ομμμ... Ταϊλανδός βουδιστής ιερέας επιβλέπει τους διαλογιζόμενους μαθητές του πριν από την έναρξη του μαθήματος. Ελλείπει καθηγητών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε πολλές περιοχές της χώρας οι αρχές έχουν αναγκαστεί να προσλάβουν μοναχούς εν είδει δασκάλων

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: SAKOCHI LALIT/AP PHOTO

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: REUTERS

03

Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στη Βομβάν. Στην κοιτίδα του Bollywood τα ταμπού ζουν και βασιλεύουν. Παρ' όλα αυτά το τοπικό μουσείο του σεξ κάνει χρυσές δουλειές. Καθημερινά δεκάδες καθηγητές συνοδεύουν εκεί τις έφηβες μαθήτρίες τους προκειμένου να τις μυήσουν στα μυστήρια του ανθρώπινου σώματος και της αναπαραγωγικής διαδικασίας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: RICHARD VOGEL/AP PHOTO

07

Shopping therapy κατά SARS. Τον περασμένο Μάρτιο οι τάξεις στο Χονγκ Κονγκ σφραγίστηκαν προκειμένου να προληφθεί η εξάπλωση του ιού στους μικρούς μαθητές. Τα σχολεία στη μητρόπολη της Απω Ανατολής άνοιξαν ξανά τον περασμένο Μάιο, οι μαθήτριες της φωτογραφίας ωστόσο δεν βιάστηκαν να απαλλαγούν από την αποστειρωμένη χειρουργική μάσκα τους. Η κινεζική επαρχία επλήγη περισσότερο από τον φονικό ιό της άτυπης πνευμονίας – ως τον Ιούνιο του 2003 ο αριθμός των νεκρών προσέγγιζε τους 300

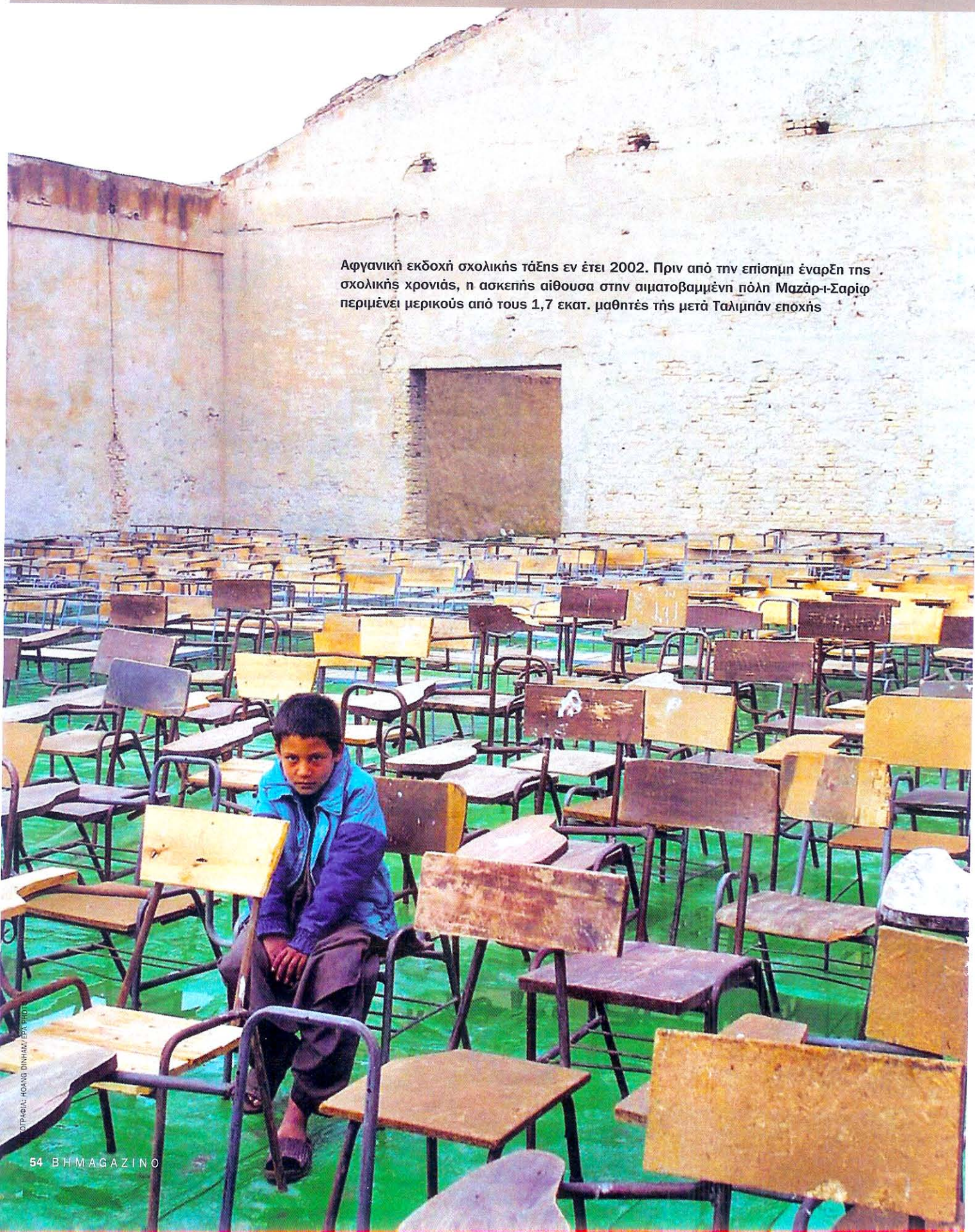
08

Η βασίλισσα Ράνια, η «Lady D» της Μέσης Ανατολής, ξεναγείται σε δικτυωμένο σχολείο του Αμμάν, συνοδευόμενη από τη σύζυγο του επικεφαλής της Παγκόσμιας Τράπεζας Ιλνέν Γουόλφενσον – οι δύο γυναίκες είναι μέλη στο διοικητικό συμβούλιο του εκπαιδευτικού προγράμματος World Links. Οι πρωτοβουλίες της όμορφης δυτικοτραφούς εστεμμένης φέρνουν φρέσκο αέρα στο συντηρητικό σχολικό σύστημα της Ιορδανίας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ALI JUREKJI/REUTERS

Αφγανική εκδοχή σχολικής τάξης εν έτει 2002. Πριν από την επίσημη έναρξη της σχολικής χρονιάς, η ασκεπής αίθουσα στην αιματοβαμμένη πόλη Μαζάρ-ι-Σαρίφ περιμένει μερικούς από τους 1,7 εκατ. μαθητές της μετά Ταλιμπάν εποχής

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΕΙΤΑΝ HESS/ASHKENAZI/AP PHOTO

04 Μαθήματα επιβίωσης από πυρηνικό - χημικό - βιολογικό όλεθρο στο Τελ Αβίβ. Την ώρα που οι περισσότεροι μαθητές ανά την υφήλιο μελετούν γεωγραφία και κάνουν γυμναστική, σε μερικές τάξεις του Ισραήλ τα παιδιά του δημοτικού μούναι στις οδηγίες χρήσης μιας μάσκας αερίων. Η εύθραυστη ισορροπία στη Μέση Ανατολή, η έκρυθμη κατάσταση στο Ιράκ και οι αλλη-πάλληλες επιθέσεις αυτοκτονίας σε ισραηλινό έδαφος καθιστούν τη «στρατιωτική εκπαίδευση» του πληθυσμού απαραίτητη

05

Μάθημα επαγγελματικού προσανατολισμού. Στρατιωτικός οπλισμένος με ραβδί χτυπά αλύπητα ανθρώπινο ομοίωμα ενώπιον ανήλικου ακροατηρίου. Οι αρχές της Μαλαισίας έχουν συμπεριλάβει στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των δημοτικών σχολείων live μαστιγώματα και βασανισμούς ομοιωμάτων, καθώς και επίδειξη φρικιαστικών φωτογραφιών από αληθινά βασανιστήρια εις βάρος φυλακισμένων. Αντικειμενικός σκοπός της «ομοιοπαθητικής» είναι η αποστασιοποίηση των μαθητών από εγκληματικές δραστηριότητες...

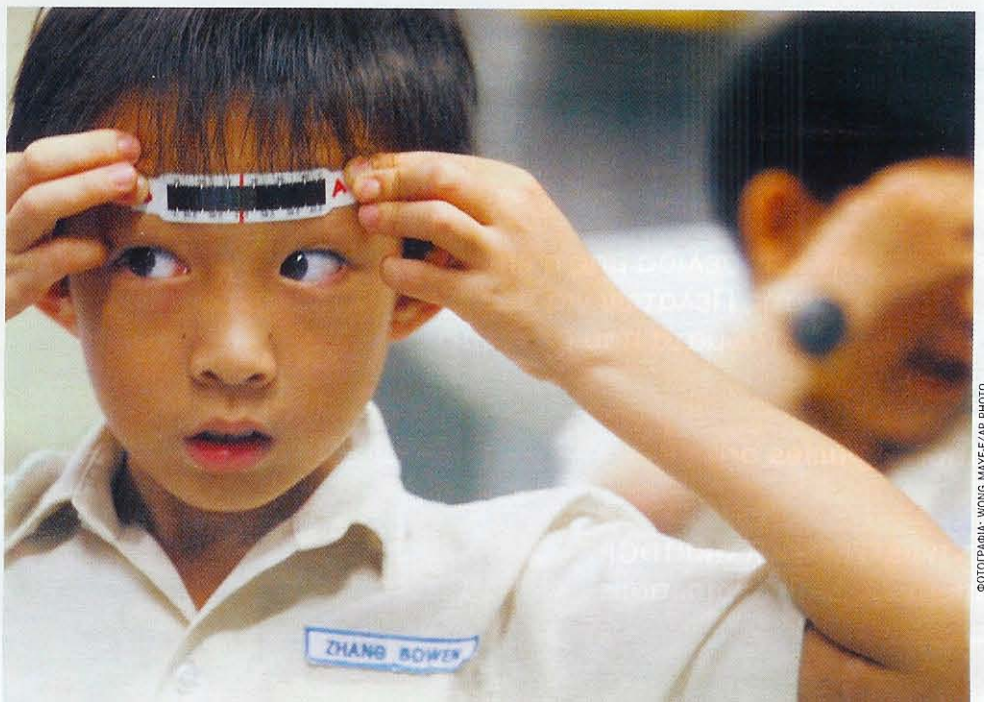
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MIKHAIL METZEL/AP PHOTO

09

Η Γεβγκένια και η Ρίτα, ντυμένες με σχολική ενδυμασία που παραπέμπει στο πάλαι ποτέ σοβιετικό εκπαιδευτικό σύστημα, φωτογραφίζονται μπροστά στον καθεδρικό ναό του Αγίου Βασιλείου. Το ολοήμερο γλέντι αποφοίτησης που σπίνουν οι μοσχοβίτες μαθητές στην Κόκκινη Πλατεία κάθε χρόνο περί τα τέλη Μαΐου έχει γίνει θεσμός

10

Οι αρχές της Σιγκαπούρης εξασφάλισαν τους επαίνους του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τα ταχύτατα αντανakλαστικά τους στη φονική επέλαση του ιού SARS τον περασμένο χρόνο. Από την πρώτη στιγμή μοιράστηκαν ψηφιακά θερμόμετρα σε όλον τον μαθητικό πληθυσμό ενώ διενεργούνταν αυστηροί έλεγχοι θερμοκρασίας των επιβατών στα αεροδρόμια. Τα μέτρα απέδωσαν και στις 31 Μαΐου 2003 η Σιγκαπούρη ήταν πλέον «SARS free» – το σύνολο των θανατηφόρων κρουσμάτων περιορίστηκε στα 32

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: WONG MAYEE/AP PHOTO

BACK TO SCHOOL

22

01

Τεχνολογία εναντίον παράδοσης. Καλυμμένες από την κορυφή ως τα νύχια με κελεμπία, μαντίλα και φερετζέ, νεαρές ταϊλανδές μαθήτριες της νότιας μουσουλμανικής επαρχίας Γιάλα παρακολουθούν αφοσιωμένες την παράδοση του μαθήματος. Τα ακουστικά και το μικρόφωνο συμπεριλαμβάνονται στον σχολικό εξοπλισμό

6

Δεν πρόκειται για σχολική γιορτή. Τα 150 χαμογελαστά πρόσωπα που συνωστίζονται στα έδρανα ανήκουν στις μαθήτριες μιας και μόνο τάξης, στην πόλη Ρουμπέκ, στον χριστιανικό Νότο του Σουδάν. Η έλλειψη χώρου είναι ωστόσο το τελευταίο πράγμα που απασχολεί τα παιδιά. Οι εμφυλίες εκθρονώσεις που λαμβάνουν χώρα στο εξάθλιωμένο κράτος της Βορειοανατολικής Αφρικής έχουν αφήσει πίσω τους εκατομμύρια θύματα, καθώς και τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση των τελευταίων ετών.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: RADU SIGHETI/REUTERS